

Abstrakt

V této bakalářské práci se věnuji analýze nástrojů a dopadů fiskálního federalismu ve Španělsku. Decentralizace probíhala ve Španělsku již od počátku demokratizace po přijetí nové Ústavy v roce 1978 a reagovala na kulturní, historické i politické důvody, které vedly ke vzniku autonomních společenství. Výzvou pro celý model financování byla hospodářská krize, která ve Španělsku propukla v roce 2008 a silně zasáhla jeho ekonomikou. Jádrem práce je ve zkoumání vývoje v posledních letech. Protože je Španělsko členem Evropské unie, popisují také nástroje fiskálního federalismu prosazované Evropské unií.

Španělsko je považováno za jednu z nejvíce decentralizovaných zemí v Evropě. V práci argumentuji, že decentralizační tendence pokračovaly reformami, které reagovaly na hospodářskou krizi. Předpokládám, že používané nástroje fiskálního federalismu jsou výhodné pro regiony i stát a pozitivně ovlivňují ekonomický vývoj země i v současné době a pomáhají řešit problémy vyplývající z ekonomické krize. Další hypotézou je, že se Španělsko stále více blíží federálnímu uspořádání.

Nejen z technických, finančních a dalších důvodů jsem hypotézy ověřovala rešerší dostupné literatury, kterou uvádím na konci práce. Jak prokázal můj výzkum, decentralizační tendence v oblasti financování autonomních společenství stále převládají. Centrální vláda ale prosazuje centralizaci v jiných oblastech správy. Podle dostupných dat a informací se ukázalo, že nastavený model nebyl krizi schopen zabránit a způsoboval rozdíly v jejích dopadech v různých regionech a některé regiony zvýhodňoval. Regiony nemají dostatek normativních pravomocí, systém tedy nelze označit jako federální.